

Pravietisks sapnis

2023.gada 14.oktobrī

Sapnī es pēc daudziem gadiem biju nolēmis iet uz Saeimas vēlēšanām. Iestājos garajā rindā pie vēlēšanu iecirkņa.

Rinda ievirzījās lielā telpā, kur atradās vēlēšanu iecirkņa darbinieki. Es nezināju, kur man ir jāiet tālāk, tāpēc jautāju to kādai no darbniecēm. Attieksme bija visai nelaipna. Darbiniece strupī atteica: " Jums taču pašam to vajadzēja saprast ! " Es sacīju, ka šeit nav nekādas norādes, kur tālāk doties. Darbiniece nelaipni norādīja ar roku uz tādu kā kases lodziņu, pie kura bija izveidojusies nākamā rinda.

Tad es ieraudzīju, ka cilvēkiem vienkārši iedod kādu lapu kur parakstīties, kā algu sarakstā. Ar to arī vēlēšanas skaitās notikušas. Tas bija kā divi vienā - vēlēšanu lodziņš un algas izmaksas kase. Ar vienu parakstu cilvēks skaitījās novēlējis un saņēmis savu algu. Dīvainākais bija tas, ka cilvēkiem bija pilnīgi vienalga, par ko tie vēl. Tie arī nezināja, par ko balso. Tās bija tādas kā aklās vēlēšanas, kur cilvēks ar vienu parakstu parakstās par savu algu un novēlē par nezināmu kandidātu.

Kad pienāca mana kārta pie lodziņa, es pateicu, ka neparakstīšos par to, ko nezinu. Es pieprasīju vēlēšanu kandidātu sarakstu. Sacīju, ka es tomēr gribētu zināt, par ko es balsoju. Dīvainākais bija tas, ka es biju vienīgais tajā rindā, kurš šādas tiesības izmantoja. Pārējiem bija pilnīgi vienalga. Sākumā iecirkņa darbinieki samulsa. Tie mēģināja pierunāt mani samierināties un darīt kā visi, lai nekavētu rindu. Tomēr es uzstāju uz savām tiesībām. Tad darbinieki vilka ārā visādus dokumentus, projektus un plānus, kur bija savilktas visādas nesaprotamas diagrammas un līknes. Tad izvilka vienu tādu lielu lapu ar saspraustu skaidru naudu. Zem katras skaidrās naudas kaudzītes bija attiecīgā kandidāta vārds, kuru neviens nedrīkstēja zināt. Zem viena kandidāta bija tikai 5 EUR, bet zem cita bija vesela kaudze ar naudu. Tas arī bija tas anonīmais vēlēšanu kandidātu saraksts, par kuru cilvēkiem lika parakstīties. Es pateicu, ka vienalga neparakstīšos par kaut ko anonīmu un nezināmu, kamēr man nebūs skaidrs par ikvienu kandidātu.

Visvairāk es brīnījos, ka biju pirmais, kurš izmantoja šīs tiesības nevēlēt par kaut ko nezināmu. Tā kā no tiem daudzajiem dokumentiem neko nevarēja uzzināt un saprast, es atteicos vēlēt. Es beigās izsaucos: "Kā!.. Un jūs parakstieties par to, ko paši neziniet?! Vai tad jums tiešām viss vienāla, par ko jūs parakstieties?!..". Ļaudis rindā palika pikti uz mani, jo es ar saviem pieprasījumiem nosprostoju tikai rindu pēc viņu algas. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Latvijā vēlēšanu sistēma apzināti ir padarīta nepārskatāma un neskaidra.
2. Vēlēšanu kandidāta svarīgumu nosaka tikai nauda.
3. Vienīgais, kas interesē Latvijas iedzīvotājus, ir viņu alga. Tās dēļ, ar vienu parakstu, tie ir gatavi balsot par jebkuru kandidātu. Labs ir jebkurš kandidāts, kurš tiem maksā algu. Tas arī viss.